

Розпочато тренінгові заняття за проектом «Не дай себе заманити» (FOCCUS)

Члени клубу "Позитив" під час роботи в підгрупах

Третього листопада 2010 року у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації розпочалися [тренінгові заняття за проектом «Не дай себе заманити»](#), що фінансується американською неурядовою організацією [FOCCUS](#). Перші два тренінга були проведені з членами молодіжного клубу «Позитив». Тренери – Ганна Яценко та Оксана Слепова.

Це було перше апробаційне проведення тренінгових занять. Ось що з цього приводу розказала голова інформаційно-аналітичної служби ЦСПР Марія Кириленко: «Ці тренінги є авторськими розробками наших спеціалістів. Розробляючи тренінги, ми з психологами Центру планували, які саме вправи застосовувати

для досягнення певної мети. Практика показує, що одні форми роботи краще сприймаються підлітками, інші гірше. Щось треба доопрацювати, щось змінити. Етап апробації та доопрацювання тренінгового заняття – досить тривалий. Коли проект добіжить кінця, ми матимемо відпрацьований інтелектуальний продукт, котрий буде вартий того, щоб ним поділитися із спеціалістами інших закладів. Заняття проводять декілька психологів, я теж вибірково відвідую заняття. Багато що нам дає також зворотній зв'язок учасників.»

Наведемо деякі із відгуків молодих людей про обидва тренінгові заняття:

Нам найбільше сподобалося, що

- ми розігрували гру «Колобок»;
- нам розповіли, як казати «Ні»;
- все було в веселій формі;
- тренери дуже жваво доносили інформацію;
- ми познайомилися з мотивами, які використовуються в рекламі;
- розігрували різні ситуації, обговорювали їх і винесли з цього корисний урок.

Нас найбільше здивувало:

- що з психологічною метою можна використовувати відому казку «Колобок»;
- як реклама впливає на людей;
- що нам давали їсти.

Ми замислилися про те, що:

- відмовляти важко;
- потрібно дбати про своє життя;
- не зовсім легко сказати «ні» доброму другу;
- на нас впливає багато людей, а ми це не завжди помічаємо.

Ми зрозуміли, що:

- не всі сприймають твою відповідь так, як це відчуваєш ти;
- рекламодавці дбають не про споживачів, а про власну вигоду;
- треба вислухати дві сторони перед тим, як приймати рішення;
- реклама спрямована на отримання прибутку.

Ми змінили свою думку:

- про те, що треба бути твердим у своїй відповіді;
- щодо механізмів впливу реклами;
- щодо довіри до незнайомих людей.

У нашому районі стартує новий проект “Не дай себе заманити”!

2010 року освітяни району та батьківська громадськість була ознайомлена з проектом «Не дай себе заманити», що реалізується ГО «Центр розвитку громад» за фінансової підтримки неурядової організації «Друзі Чорнобильських центрів в Америці», або «Friends of Chernobyl Centers U.S. Inc. ([FOCCUS](#))».

Про проект присутніх поінформувала керівник інформаційно-аналітичної служби Марія Кириленко.

Проект «Не дай себе заманити» буде реалізовано спеціалістами Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Мета проекту – це навчити молодих людей протистояти структурам, котрі прагнуть використовувати молодь у своїх інтересах. Адже молоді люди часто стають об'єктом домагань різних структур (аж до злочинних), котрі прагнуть затягнути їх до своїх тенет з корисливих міркувань. Наші юнаки та дівчата не завжди вміють розпізнати істинні мотиви корисливих ділків за красивими словами та відпрацьованими технологіями психологічної обробки. Важливо навчити нашу молодь говорити «ні», достойно протистояти будь-яким методам заманювання та залучення до небезпечних угруповань. До цієї категорії можна віднести тоталітарні секти; фінансові піраміди; азартні ігри; політичні об'єднання; кримінальні угруповання; наркоторговців; розповсюджувачів; різного роду бізнес-структури, які практикують недобросовісну рекламу тощо. У той самий час варто

зауважити, що також і ті, хто називає себе друзями, можуть мати не зовсім чисті наміри, залучаючи, приміром, до випивки, тютюнопаління, вживання наркотиків, чи до невіпорядкованих статевих зв'язків.

Завдання проекту – це навчити молодих людей критично осмислювати дійсність, розпізнавати методи заманювання та психологічної обробки, навчити говорити «Ні» таким чином, щоб тебе зрозуміли.

Цільова група проекту – це шкільна молодь із сіл, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, старшокласники Києво-Святошинської районної класичної гімназії, та члени молодіжного клубу «Позитив».

У ході реалізації проекту передбачається проведення стартового та заключного круглих столів, розробка, апробація та проведення 16 тренінгових занять; розробка, виготовлення та розповсюдження інформаційних листків за темою проекту, висвітлення ходу реалізації проекту в місцевих ЗМІ та на сайті ЦСПР.

Skype-конференція між Києво-Святошинським ЦСПР та Friends of Chernobyl Centers (FOCCUS)

14 вересня 2010 року з 17 по 19 годину за Київським часом відбулася Skype-конференція між Києво-Святошинським центром соціально-психологічної реабілітації населення та неурядовою організацією Friends of Chernobyl Centers, U.S. Inc. (FOCCUS) або Друзі

Чорнобильських центрів у Сполучених Штатах.

З американської сторони учасниками конференції були Альфред Майер, президент FOCCUS, Марлін Даффилд, котра стане президентом організації у 2011 році, Роберт Шутпелц, виконавчий директор FOCCUS та Наталія Акуленко, що виступала у ролі перекладача. У Боярці перед екраном комп'ютера зібралися директор Центру Ангеліна Лахтадир, заступник директора Ганна Яценко та керівник інформаційно-аналітичною службою Марія Кириленко.

Впродовж 2-х годин сторони обговорили ряд важливих питань стосовно діяльності Центрів соціально-психологічної реабілітації та перспектив їхнього подальшого розвитку. Були розглянуті практичні питання подальшої співпраці FOCCUS та Центру, обговорені заходи по відзначенню 25-ї річниці Чорнобильської катастрофи у 2011 році та приїзд делегацій FOCCUS у 2011 та 2012 рр.

Всі учасники конференції зійшлися на думці, що Skype – це надзвичайно продуктивний спосіб зв'язку, котрий відкриває нові можливості спілкування та оперативного вирішення робочих питань.

Наш делегат у США

Нещодавно із Сполучених Штатів Америки повернувся Андрій Миколайович Арчаков – боярчанин, приватний підприємець, член Партії регіонів. Один з тих, кому небайдужий розвиток нашого міста. США він відвідав за програмою „Відкритий світ”. Це вже третій делегат від нашого рідного

міста.

Давно відомо, що кожна людина бачить саме те, що готова побачити: те, що їй близьке, співзвучне її власним думкам. Маючи саме це на увазі, ставлю перше питання:

– Розкажіть, пане Андрію, що цікавого є в Америці?

– Краще я розкажу про те, чого там немає, – сміється Андрій Миколайович. – В Америці немає... сміття й бруду!

А по хвилі, вже цілком серйозно:

– За програмою «Відкритий світ» я відвідав штат Вісконсін, місто Медісон. Два дні був у Вашингтоні, бачив бібліотеку Конгресу, спілкувався з Мирославою Гонгадзе... А до Америки я потрапив за рекомендацією Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи (директор – Ангеліна Лахтадир). Справа в тому, що цьому закладу довірено честь рекомендувати делегатів від України спільно з організацією «Друзі Чорнобильських Центрів у Сполучених Штатах», або Friends of Chernobyl Centers, U.S (FOCCUS).

Наша довідка про програму «Відкритий світ».

Програма була заснована Конгресом США в 1999 році з ініціативи двох видатних вчених і суспільно-політичних діячів Росії та США: академіка Дмитра Сергійовича Лихачова та директора Бібліотеки Конгресу США доктора Джеймса Біллінгтона. У 2003 році програма була поширена на Україну. Програма «Відкритий Світ» покликана зміцнювати взаєморозуміння й співробітництво між Україною та Сполученими Штатами шляхом надання можливості українським лідерам у різних галузях діяльності зустрітися зі своїми американськими колегами й обмінятися досвідом та ідеями з найбільш важливих для обох сторін питань.

Програма «Відкритий світ» є єдиною програмою обмінів усередині законодавчої гілки влади США й отримує щорічне фінансування від Конгресу США. Таким чином, номінування на участь у програмі і сама участь не передбачають ніяких фінансових витрат з боку учасників. Управління програмою здійснюється Центром «Відкритий Світ» при Бібліотеці Конгресу США –

незалежним федеральним агентством, що управляється Радою опікунів, очолюваною доктором Джеймсом Х. Біллінгтоном.

Програма «Відкритий Світ» зазвичай передбачає десятиденний тематичний візит, присвячений одному з обраних напрямків. Програми візитів складаються індивідуально для кожної делегації з урахуванням інтересів та побажань учасників. Українські делегати зупиняються в американських родинах, що дозволяє їм ближче познайомитися з повсякденним і громадським життям.

– Ну от, а Ви про сміття...

– Мені дійсно дуже сподобалося, що в Америці сміття та бруду немає! Бо люди дуже дбайливо ставляться до чистоти свого міста, вулиці, будинку, прилеглої території. Прекрасні парки, зручні тротуари та пішохідні доріжки... І цього всього досягнути не так вже й важко. Лише потрібно, щоб кожен дотримувався чистоти навколо себе.

Допомога ближньому як закон життя

– А що взагалі передбачала програма візиту? – все ж таки намагаюся дізнатися й інші подробиці.

– Насамперед, обмін досвідом. Нам наочно показали, як можна реалізовувати ті чи інші програми, спрямовані не тільки на розвиток цілого міста, а й на допомогу певним категоріям населення. Тому зараз я вже маю уявлення про те, яким чином аналогічну роботу слід проводити у нас. Я особисто відповідаю за роботу з ветеранами. Наш партійний осередок (я член Партії регіонів) опікується 25-ма прикутими до ліжка і тяжкохворими ветеранами. Розробивши подібні програми, ми зможемо зорієнтувати їх на підтримку дітей-інвалідів, малозабезпечених пенсіонерів, багатодітних родин – всіх тих, хто найбільше потребує допомоги.

– Саме цим займається у США місцева влада?

– В Америці влада сприяє програмам, які пропонуються громадськими організаціями. Програми, спрямовані на допомогу малозабезпеченим верствам населення, реалізують здебільшого волонтери. Просто вражає, яку допомогу надають там інвалідам, безхатченкам, бідним.

Наприклад, забезпечення житлом. На його придбання банк видає

кредит, але цей будинок не просто купується: майбутній господар бере активну участь у його будівництві. І всі, хто хоче допомогти, просто приходять і працюють. Ми все це бачили і спілкувалися з такими людьми. Запам'яталися слова однієї родини: „Ми зараз у відпустці, тому вирішили попрацювати”.

Ще приклад. Людям, які не можуть самі себе повною мірою забезпечити, спеціальні громадські центри допомагають продуктами харчування. Наприклад, одна із громадських організацій створила банк продуктів, які закупаються на державні гранти. І вже на адресу цієї ГО приходять заявки щодо виділення продуктів. Після перевірки всі, хто потребує допомоги, включаються до списку і отримують харчі. Цікаво, що американські громадські діячі не мають „бігати” по підприємцях і щось випрошувати. Є загальна програма, є збори підприємців чи фермерів. І є реальна планова благодійна допомога. Це – зручно і дієво, причому – за великої підтримки місцевої влади.

Ми були на сесії міської ради, зустрічалися з мером Медісона. Місцева влада тісно співпрацює з громадськими організаціями. Часто збирають жителів району і з ними обговорюють ті чи інші питання. Наприклад, чи потрібен у тому чи іншому місці певний об'єкт. Якщо люди проти, влада ніколи не піде проти громади. Зокрема, не видадуть ліцензії на спиртні напої магазину, котрий погано себе зарекомендував. Там не проходить „кумівство” і „дружнє” лобювання інтересів зацікавленими особами. У всіх спірних питаннях останнє слово – за громадою. При цьому у них майже вдвічі менший депутатський корпус.

– А їхні громадські Центри працюють подібно до наших ГО?

– І так, і ні. Головна відмінність у тому, що інтереси громадських організацій на всіх рівнях управлінської вертикалі – від міської ради до конгресу – відстоюють фахівці-лобісти. Громадські організації не оббивають пороги, приміром, мерії, доводячи, що вони роблять потрібну важливу справу, не випрошують приміщення чи кошти. Є люди, які саме цим і займаються. Причому питання вирішується без залучення додаткових коштів для здобуття прихильності того чи іншого чиновника до тої чи іншої громадської організації, простіше кажучи – без хабарів. Благодійність на Заході – справа

престижна для всього міста й життєва необхідність практично кожної людини, незалежно від її статків. Звичайні американці безкоштовно беруть участь у подібних програмах у якості волонтерів. Нові програми, які з'являються, доводяться до загалу через засоби масової інформації та Інтернет, а люди самі приходять до Центрів і просто працюють. Реально, без будь-якої винагороди.

– Ваші плани на майбутнє в контексті побаченого?

– Я дуже вдячний ЦСПР та його директорові за можливість побачити, яким чином можна ефективно організувати в нашому місті роботу на громаду. Я сповнений ентузіазму щодо можливості реалізації серйозних соціальних програм для жителів Боярки. І, звичайно, я планую продовжити співпрацю з нашим Центром, який робить важливу гарну справу і поступово стає справжнім центром громадського життя міста.

А закінчує нашу розмову пан Андрій такими словами:

– Зараз на місцеві вибори йде потужна команда підприємців і молодих політиків з Партії регіонів, які дійсно можуть змінити наше спільне життя на краще. Особисто я також прагну представляти інтереси наших громадян у місцевій владі, хочу бути корисним людям, брати активну участь у розбудові нашого міста. Щоб воно стало кращим, красивішим, комфортнішим і... добрішим.

Подарунку радіє не тільки дитина...

На згадку про цю поїздку Андрій Арчаков привіз Центру з далекої Америки ноутбук у подарунок.

– Задоволені подарунком? – запитую директора ЦСПР Ангеліну Лахтадир.

– Задоволені, – це не те слово! – радо відгукується Ангеліна Миколаївна. – Справа в тому, що ми вже давно хотіли змонтувати мультимедійну установку, оскільки проводимо багато презентацій як для дітей, так і для дорослих. Перший крок до здійснення мрії уже зроблено завдяки подарунку пана Андрія. Крім того, ми часто виїздимо на села, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Ноутбук допоможе нашим спеціалістам у проведенні інформаційних зустрічей та тренінгів.

– А як взагалі відбираються кандидатури до подібних поїздок?

– Будь ласка, конкретний приклад – Андрій Арчаков. Він – активний боярчанин, наш давній друг і частий гість, підтримку якого добре відчують і цінують ті категорії населення, з якими ми працюємо. Ще до поїздки ми разом проводили заходи для наших ветеранів, розмірковували над майбутніми спільними проектами. А з Америки Андрій Миколайович приїхав із свіжими ідеями, бажанням працювати за новими цікавими напрямками. Тому я переконана, що наша спільна діяльність набере нових обертів. Побільше б таких друзів! Запрошуємо до співпраці всіх небайдужих боярчан і представників усіх політичних сил.

*Розмову вів
Радислав Кокодзей*

Насичена програма для американської гості

19 травня Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації населення організував для американської гості із Медісону (США) цікаву і насичену програму. Мона Везоу відвідала Київську обласну дитячу лікарню, на території якої розташувався центр. Заступник директора з методичної роботи Ганна Яценко та спеціалісти центру розказали про специфіку соціально-психологічної допомоги хворим дітям, що проходять стаціонарне лікування. Професорка також ознайомила з тим, як психологи працюють у відділеннях лікарні.

Потім Мона Везоу відвідала Києво-Святошинський територіальний центр соціального обслуговування одиноких, оглянула умови, в яких працюють соціальні працівники, мала бесіду з директором центру Раїсою Єременко. Після цього відбулася зустріч із соціальними працівниками терцентру, яким Мона розповіла про небезпеку емоційного вигорання, надала необхідні консультації, всіх вислухала і поділилася своїм багаторічним досвідом. Американська гостя відвідала також Києво-Святошинський центр еколого-натуралістичної творчості учнівської молоді (директор – Оксана Лисенко). Гостя тільки дивувалася, які різноманітні напрямки роботи в центрі: теплиці, у яких вирощуються квіти та рідкісні рослини; догляд за тваринами (черепахи, морські свинки, кролики), іпотерапія (коні); бісероплетіння – все це для дітей, як здорових, так і хворих на аутизм та ДЦП.

Насамкінець Мона оглянула Боярський краєзнавчий музей. Вона була в захваті від багатої історії міста Боярки, його культурних традицій. Особливо її зацікавило, що це місто тісно пов'язане з Шолом-Алейхемом, її улюбленим письменником. Вона була вражена, що центр соціально-психологічної реабілітації, до якого вона приїхала із візитом, знаходиться на тій самій вулиці (Хрещатик), на якій впродовж 20 років кожного літа відпочивав і творив великий єврейський письменник.

Обмін простенькими подарунками, зворушливе прощання – ось і добіг кінця візит нашої американської подруги. Фото на згадку.

